

frem, naar man tror, at de kan magtes, det anser jeg for en Pligt; men jeg anser det ogsaa for min Pligt at vise Tilbageholdenhed, naar Statens finansielle Evne kræver det.

Nu vil ærede Medlemmer erindre, at der paa det sidst vedtagne store Jernbaneforslag om Anlæg af Dobbeltspor og forskellige andre Anlæg er en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Statsbanerne skal være berettigede til at optage Laan ved Udstedelse af Obligationer, som af Finansministeren kan afgives til „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“, og det er jo muligt, at der kan tilvejebringes en Ordning, hvorved Statsbanerne kunde faa Adgang til et saadant særligt Laan. Dertil kræves imidlertid noget andet og mere end en Lovparagraf, vedtagen af Rigsdagen. Dertil kræves et Tilsagn af Bankerne om, at saadanne Beløb kan stilles til Raadighed. Imidlertid er det ikke tilstrækkeligt, at Bankerne siger: Vi vil gerne støtte disse store Anlæg og tilbyde de dertil fornødne Penge. Thi Staten maa da overveje, om det Tilbud, som i saa Henseende gøres, bliver til Skade for andre Forhavender, som Staten og f. Eks. ogsaa Kommunerne maatte være mere interesserede i at tilvejebringe. Der førtes om dette Spørgsmaal en lille Forhandling paa et ganske privat Møde om Rødby—Femern-Ruten. Jeg var meget forundret over at se denne Forhandling, som udtrykkelig blev betegnet som en privat Forhandling, der ikke skulde være Genstand for Referat, desuagtet blive refereret meget udførligt, jeg tør ikke sige: meget omhyggeligt, i Aviserne, for den blev i Sandhed meget tendentiøst refereret i de forskellige Blade. Og det forbauser mig noget, at det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), som har bragt denne Sag paa Tale fra denne Talerstol, ogsaa for sit Vedkommende har givet et saa ganske misvisende Indtryk af de Bemærkninger, der faldt ved denne Lejlighed.

Det er sandsynligt, at flere ærede Medlemmer mangler Svar paa et eller andet Spørgsmaal, de har stillet til mig. Spørgsmaal, som angaar Postgang og Toggang, har jeg maattet tage ganske summarisk, og der kan ikke ventes særligt Svar derpaa udover det, at de hver for sig selvfølgelig er Genstand for Overvejelse. Men der kan ogsaa tænkes enkelte Spørgsmaal, jeg endnu ikke har kunnet skaffe mig Oplysning om, og som skal blive besvaret senere.

Kirkeministeren (Povlsen): Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne fatte mig ganske kort, idet der kun er forholdsvis faa Talere, der har beskæftiget sig med Kirkeministeriets Budget. De Ønsker, der er fremførte ligeoverfor mig, har for en væsentlig Del drejet sig om Bevillinger til nye Kirker, og flere af disse Ønsker var allerede fremme ved Finanslovforslagets Behandling i Fjor. Det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager) og det ærede 6te Medlem for Ribe Amt (Valdemar Nielsen) har saaledes fremsat Ønsker om en ny Kirke i Agerbæk og Rovsthøj i Ribe Stift. Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) har fremsat Ønske om en Bevilling til en ny Kirke i Falsled, Fyns Stift, og det ærede Medlem fra Otterup (Kristiansen) fremsatte Ønske om Bevilling til en ny Kirke i Gjerskov, Fyns Stift. Det ærede Medlem fra Vraa (Thorhauge) har fremsat Ønske om Bevilling til en ny Kirke i Jærsløv Sogn paa Aasén, og det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) og det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnsøe) har ønsket Bevilling til en ny Kirke i Kolding. Alle disse Ønsker om Kirkebevillinger er naturligvis ikke lige vel begrundede, men jeg skal indrømme, at de i Virkeligheden alle er begrundede, og jeg skal ogsaa indrømme, at man for flere af dem har været berettiget til at vente, at de skulde være imødekommet allerede paa dette Finanslovforslag. Det gælder saaledes i ganske særlig Grad det Ønske, der er fremsat af det ærede Medlem fra Guldager og det ærede 6te Medlem for Ribe Amt, men jeg siger til alle dem, der har fremsat Ønsker om Bevillinger til nye Kirker, at naar jeg i Aar ikke har optaget Forslag til saadanne paa Finanslovforslaget, staar det i Forbindelse med, at vi forhaabentlig inden ret længe vil faa det danske Sønderjylland indlemmet i Danmark, og vi vil da komme til at staa overfor store Vanskeligheder med Hensyn til at faa de Kirker, vi har nu, betjent. Vi har tænkt os at komme ud over Vanskelighederne ved at slaa to Pastorater med en Kirke hver sammen, saaledes at de kun skulde betjenes af een Præst, og i det hele taget søgt at faa Kravene til den kirkelige Betjening indskrænket saa vidt muligt. Men deraf vil ærede Medlemmer kunne forstaa, at man ikke samtidig dermed kan stille Forslag, som vil øge Kravene til den kirkelige Betjening, og det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem fra Kolding og det ærede